

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְהָמָּה יָדוּ עַל רֹאשׁ קִרְבָּנוֹ וְשָׁחֲטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְיִרְדּוּ בְּנֵי אֱהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הָדָם עַל הַמִּזְבֵּחַ קִבְּבוּ: וְיִקְרָא ב 2
2. לֹא תִחַלְפוּ וְלֹא יִמִּיר אִתּוֹ טוֹב בָּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב וְאִם הָמָּה יִמִּיר בְּהִמָּה בְּהִמָּה וְהָיָה הוּא וְהַמִּזְבֵּחַ יִדָּה קֶרֶשׁ:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נפשות וכו' נפש
הס"ד ולאח"כ מ"ה בהדיא קתני
להו טלח הער;

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קרבנו ולא קרבן
חבירו וכו' דכתיב כינסה
וקראו לו הן ולא שלוחן, ינמנע
דף קא ע"כ: בא"ד וכן בענינה
עיופה וסודיו ולא שלוחם
סומס דף מד:

רבינו גרשום

פ"י רבינו ג'סוס
סאור גדולה
והתק חכ"י של רבינו
אשכנזי ז"ל (בשנת 1000) שיטה
מקובצת) ונחשב בו חסמות רבות
וענני (נסחאות חכ"י רופי
והחסמות והענניים הצננו בין
חצאי חרובת כח | |.)

סעריכין. בין לעצמן ביי
לאחרים כגון ערבי עלי א

[illegible]

ל' משמע אכולה בין אנער

אבינו זבח וזאת קולת שספק עליו
קרוב אצלי: ומה חתול הקדש.
ומיכליא הקדש וזי היכי ורמסמיה
הקדש מחתול הקדש ילף קרוב
קרוב נזכר כוכבים ילף קרוב עובי
בעלי קרוב לסמיה: (ג) ולר' יהוה

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

דדר דמי עלי ושמים אותו
אמר על אחד ערך פלוני
דרך ניתן לפי השנים הכחוב
נערכים. אם אמר עררי

מעריכין ונעריכין נודרין ונידרין "כהנים ליים
ישראלים נשים" ^ב ועבדים טומטום
ואנדרונונים נודרין ונידרין ומעריכין אבל לא
עריכין שאינו נערך אלא הזכר ודאי ונקבה
דאית י' חרש שוטה וקטן נידרין ונעריכין
דאבל לא נודרין ולא מעריכין מפני שאין בהם
עת: גמ' הכל מעריכין לאתויי מאי
לאתויי המופלא סמוך לאיש נעריכין לאתויי
מאי לאתויי י' מנוול ומוכה שחין ^ב סד"א נדר
נערך כתיב כל שישנו בדמים ישנו בעריכין
וכל שאינו בדמים אינו בעריכין קמ"ל נפשות
כל דהו נודרין לאתויי מאי נידרין איצטריך
ליה נידרין לאתויי מאי אי לאתויי טומטום
ואנדרונונים בהדיא קתני להו ואי לאתויי
חרש שוטה וקטן בהדיא קתני להו ואי לאתויי
נפחות מכן חודש בהדיא קתני להו ואי
לאתויי ^ג עובד כוכבים בהדיא קתני להו
לעולם לאתויי פחות מכן חודש ^ה ותני והדר
נפטר ^ה הכל סומכין לאתויי מאי ^ו לאתויי
יורש ודלא כרבי יהודה הכל ממירין לאתויי
מאי לאתויי יורש ודלא כרבי יהודה דתני
סומך יורש מימר ר' יהודה אומר יורש
אינו סומך יורש אינו מימר מאי טעמא
כרבי יהודה קרבנו ולא קרבן אביו
ויליף תחלת הקדש מסוף הקדש מה סוף
הקדש יורש אינו סומך אף תחלת הקדש
יורש אינו מימר ורבנן ^ז המר ימיר
לרבות את הירוש וילפינן סוף הקדש מתחלת
הקדש מה תחלת הקדש יורש מימר אף
סוף הקדש יורש סומך ורבנן האי קרבנו
מאי עבדי ליה מיבעי ליה קרבנו ולא קרבן
עובד כוכבים קרבנו ולא קרבן חבירו
קרבנו ^ח לרבות כל בעלי חוברין לסמיכה
רבי יהודה לרבות ^ט כל בעלי חוברין
לסמיכה לית ליה ואי גמי אית ליה
עובד

דו האיל והוא שיך ציה:
עובד

גל לא ינדרין דאין שזה
 ס קאמ: **קרבנו**. גבי
 חורפיה לא עיין חזק
 קרש. תמורה שיהי מחלת
 והב (ב"מ ד:) הוי לגבי
נו ויא קרבן חבירו. דין ו
 יא לא קרבנו אמנא דירו
 דושי' פ"ב (דף מא:) דהו
 ון ולא שנו' וכן עננה
 לאו הני קרבני דקדושי
 ב' בעי' חובירין. חמשה
 סמן לטעון ולא הוי כס
 ומה לטעון שנחצתה
 ויול אלתא לתמוז דין

ר' דאנע"ג דקטנו ליה בהראש במתניתין
וע"ה והדר מסיק [היה צ"ל למימין] מן
החבוב באומריהא דן מרבי' לפחות מן
ירא: יורש סופ' ומימין, שא"ה הקדש
ומן סופ' וירש דר' על קרבנו ולא על דאש
הקדש. היינו סמיכה וכן ל' של שמיטה
ומן סופ' למימין אמ' ש"ך וירש' סוף
חב' במסכתא גבי' שלמיס קרבנו ולא
על קרבן שאינו שלו קרבנו לרבות כל
אש ש"ך ו' ה' חזירין כקרבן

לֹא חָזַק לִי כִּי אֶחָד מֵעַמִּי יִשְׁעוּ

ב.

דף ג.) הזכיר כינויים שלא
 ידעו ההם ובכאן לא חשש
 מרצין (ד) ערך כחוב צפרשה
 (סוק: מערצין. אם אמר על
 ערך פלוני עלי (א) (או אם
 אותו פלוני עלי) וטח לפי
 המזכיר צפרשת (ש)קלים
 וי הולכים: נערצין. אם
 עלי או אם אמר אחר
 (יון) ערך פלוני עלי:

משלמין לאחר

ומן שבמגורשה האשה אן
עבד כן פ"ה אי נמי נזון
ע"מ שפאן לרד וא לנצל
ואפילו אין להם טעמין
ר' דמיון בתוספתא נשים
ויוצרים מהם אי להם
גובין מהם ואם לאו
עליהם וגובין לאחר ומן
דבני מלכות ין לו קדשה
וכר הוא נעקר שו' דלא
זכר דלימא אם היה נשד
מרבבום ואמרדוניוס
דיון. שפרי ין להם דמיס
לא אחריש אם אמרו ער
נטון ערך אחוז פלוני אבל
אם אמר להם ער עליהם
עלי לא אחז חודש שוכר
אמורים נפרכה. י"ה:

וזה וקמן. משמע דאית
 לה דמיס לתרם קיין ואל
 הכולל (כ"ח פה) חרשו
 כולו וקמן. כהרם שאלו ק"ח
 אל ומי פירש ר"ח דהרם
 מיס אית ליה דמיס (א)
 ספור ארשין. ק"ח שנה
 ויום אחד שסמן קלס
 עד י"ב ויום אחד ותפולס
 גול עד שנתקין אותו אל
 ול ופרשם סתם אל דל שס
 דקמתי פרק יואל דוסן (נה)
 ב"ר ארזויי פא. גלומר
 נמי דאנערקלס אלוהל
 אל הכל י"א (לאחויי ענדרקין)

יול' ומזכה שחין.

[illegible]

כל שלא שהה:

נרצחן להדימס מנול ומוס
לאו דווקא דהא איכא
רבי יהודה להחמ מנייהו
האס חביב ליה כמו קרבנ
שולח מוקד לשמיטת ליה
אזי ישמחו וירש אהי ליה
(א) ומתן דיו ולא די שולחו
קרבן ששה בכל התורה הבין
רשעו משה חמוכין הבין
היו דבכל דומאה היו שולחו
היו מתלח קרלי דסמיח
עליו היה אחד סומך על
עליו לשון הקטורס. והבי
מחברתה (ו) שחומטין אינו
האס אחד מניין כיוסל:
ויוד

[illegible]

עין משפט
ור מצוד

א א מיי פֿיל מהלכות עררן
הלכה עו:
ב ב מיי שם הלכה ו:
ג ג מיי שם הלכה ה:
ד ד מיי שם הלכה ו:
ה ה מיי שם הל' עו:
ו ו מיי שם הלכה ס:
ז ז מיי קרב מהלכות מעשה
קרנות הל' ע:
ח ח מיי פֿיל מהלכות תמורה
הלכה ה:
ט ט מיי פֿיל מהלכות מעשה
קרנות הל' ט:

[illegible]

שיטת מקובצת

א) וחגי הדרר מעורר בכושר
 פ' כי לשונות עזר פ' ריי
 לאשמעתינן ריש לו דמים אע"כ
 דלא ציט מכלל נפל, חס"ס
 כן לאתני יורש, חזמה דלא
 בכנחת בפ' שתי מדות עשה
 ההיא דהכל סומכין כן בהביא
 והיורש סומך ואומר ר"י דהכל
 סומכין עיקר ירמיה דמי ר' ינאי
 יורש דשאר מילי דמביא נסכים
 ומסיר דלא היורש סומך והירי

א"י אמר דתרי יורש הוי
ו דמכחזי דאזי נאמרי דר

[illegible]

ין אתה ראי למצותי לישחק מינה
 (ז) נתן אותו ערך מליון ז' איש
 חובב ליש' (ז) נגט, מליון ז'
 חובב דלא תימא דא דקדמי כסיסא
 ודמיאל ידעין דאין? סומכין כמו
 ודמיאל דק' חובב כפי' נדר מי
 תיל' ואמרת אליהם משפט דרדעין
 הכל בערסין לאחריי מאי? (ז) ההם
 (ז) קרבו והיו כאלו חבוב על
 (ז) שתרבתה כשחורין נתעשת